

библиотекаръ, не дръзнува да преведе на латински, за да не наруши стройната ритмика на Кириловата поезия.

Но сѣ така и Константинъ Преславски, който е билъ ученикъ на св. Методия — оѹчѣнкъ съ Мѣѹдовъ, е могълъ да бжде авторъ на прогласа: Константинъ ще да е билъ отъ ония Методиеви ученици, които, следъ смъртъта на тѣхния учителъ въ 885 г., биватъ продадени въ Венеция като роби, сетне откупени отъ византийски царски сановникъ, доведени въ Цариградъ и оттамъ преминали въ България. Срв. стр. 306. Въ България Константинъ се предава на книжовна работа. Като пресвитеръ, той пише своето Поучително евангелие, а по-сетне, като епископъ, превежда, по заповѣдъ на царъ Симеона, словата на Атанасия Александрийски противъ арианитѣ, и въ 907 г. ги преписва черноризецъ Тудоръ Доксовъ въ Симеоновия манастиръ на рѣка Тича. Съображенията, които говорятъ въ полза на Константина Преславски, като авторъ на прогласа, сж следнитѣ по-главни. Първо, Константинъ е първиятъ известенъ старобългарски писателъ, който пише стихове — неговата прочута азбучна молитва-акростихъ. Второ, сжщиятъ духъ, вложенъ въ азбучната молитва и въ прогласа. Трето, 12-сричниятъ размѣръ въ тия две стихотворения. Четвърто, името Константинъ, което стои въ надслова на прогласа и което отъ преписвачитѣ е било смѣсено съ това на Константина или Кирила философа. Има обаче и белези, които говорятъ противъ Константина Преславски като авторъ на прогласа. Прогласътъ е предисловие къмъ евангелието, току-що преведено за славянитѣ, а тоя преводъ не е билъ дѣло на Константина Преславски, а на Константина-Кирила. Константинъ Преславски наистина е написалъ недѣлни евангелски беседи, така наричаното Поучителното евангелие, но тоя сборникъ си има вече свой предговоръ, изложенъ въ проза и стоещъ далечъ по духъ и форма отъ прогласа; като встъпление къмъ сжщия сборникъ въ началото е поставена и азбучната молитва на Константина Преславски. За уяснение на въпроса би допринесло сравнителното проучване отъ една страна езика въ прогласа и въ произведенията на Константина Преславски, а отъ друга на стихосложната форма въ азбучната молитва и въ прогласа.